

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

Stockholm den 15 december 2020

Svea hovrätt
Box 2290
103 17 Stockholm

HÖGSTA DOMSTOLEN
JS 21

INKOM: 2020-12-16
MÅLNR: B 6641-20
AKTBIL: 1

Till
Högsta domstolen

ÖVERKLAGANDE

KLAGANDE:

Abboub Radhwane, 19891263-6654
Se dom

OMBUD OCH OFFENTLIG FÖRSVARARE

Advokaten Björn Sandin
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

MOTPART:

Kammaråklagaren Ulf Blendow
City åklagarkammare i Stockholm

ÖVERKLAGAD DOM:

Svea hovrätts dom i mål nr B 7083-20, meddelad den
17 november 2020

ADVOKAT: JOHAN ERIKSSON CLEA SANGBORN BJÖRN SANDIN TOBIAS FÄLTH LINA HOLMGREN
MIKAEL FREDBLAD PEHR AMRÉN ROBIN SÖDER CAMILLA LIND OLLE KRISTHAMMAR ELSA SEGERROS
BITRÄDANDE JURIST: SAMUEL WESTERLUND RASHIDI

INFO@FORSVAR.SE
HANTVERKARGATAN 78 Box 12107 102 23 STOCKHOLM
TELEFON: 08-545 701 30 FAX: 08-545 701 39 Org.NR 969682-9994

I egenskap av ombud och offentlig försvarare för Abboub Radhwane, fullmakt inges så fort den kommit i retur från min huvudman, får jag överklaga ovan rubricerad dom och framställa följande.

I. YRKANDEN

Abboub Radhwane yrkar att Högsta domstolen, efter meddelat prövningstillstånd, med ändring av hovrättens dom, frikänner honom från grov stöld.

Under alla förhållanden yrkas att ett lindrigare straff döms ut.

I. GRUNDER

Hovrätten har gjort en felaktig bedömning

Hovrätten dömde Abboub Radhwane för grov stöld till sex månaders fängelse. Abboub Radhwane satt på ett café när en man kom fram till honom och presenterade sig som Nabil. De började prata och efter närmare tio minuter föreslog Nabil att de skulle ta en promenad. Nabil, som redan bar en väska på ryggen, en jacka på armen och en vattenflaska, bad honom om hjälp med ryggsäcken och jackan. Ryggsäcken låg mellan två bord, i närheten av platsen där de stod. Den låg inte under någon stol eller bord. Abboub Radhwane förstod således inte att ryggsäcken inte tillhörde Nabil.

Det är i målet inte bevisat bortom rimligt tvivel vare sig att Abboub Radhwane sett Nabil flytta ryggsäcken bort från målsägandens bord eller att han på annat sätt förstått att Nabil inte hade rätt att ta ryggsäcken. Tingsrätten har mot denna bakgrund bedömt att det inte är visat att Abboub Radhwane hade uppsåt till att medverka till ett tillgreppsbrott. Eftersom han trodde att ryggsäcken tillhörde Nabil och att han själv endast hjälpte Nabil med den, kan Abboub Radhwane inte anses ha tagit ryggsäcken med tillägnelseuppsåt. Åtalet ska därför ogillas i enlighet med tingsrättens resonemang.

Brottslighetens art

För det fall Högsta domstolen alltså bedömer åtalet vara styrkt anges följande. Hovrätten har i sina domskäl anförts att med hänsyn till det sätt på vilket den grova stölden har begåtts ha brottet ett visst artvärde och det finns därför en presumtion för att välja fängelse som påföljd.

Hovrättens ställningstagande i denna fråga är felaktig. Stöldbrott, med undantag för s.k. fickstölder, utgör inget så kallat artbrott. Detta synsätt har fastslagits i praxis, se Svea hovrätts mål B 7306-18 från den 11 september 2018. Av domen framgår att väskryckning och fickstölder är exempel på stölder vars karaktär innebär att de ska betraktas som s.k. artbrott. Hovrätten anför vidare att så är *inte fallet* när det handlar om stöld av något som någon har i sin omedelbara närhet (jfr prop. 2016/17:131).

Högsta domstolen har flera gånger behandlat frågan om särbehandling av olika brottstyper vid påföljdsvalet. I NJA 2014 s. 559 anförde Högsta domstolen att det finns anledning att iakttäta stor försiktighet med att utan uttryckligt lagstöd bygga vidare på grunden att ta hänsyn till allmän laglydnad. Utrymmet för att genom rättsutveckling i praxis särbehandla ytterligare brottstyper med hänvisning till deras art är begränsat.

Varken i lagstiftningens förarbeten eller i någon praxis från Högsta domstolen har det uttalats att en stöld av förevarande slag är brottslighet av sådan art att presumtion för fängelse föreligger. Detta framgår även av hänvisad hovrättspraxis. Hovrättens förhållningssätt i denna fråga är således inte i linje med gällande rätt på området.

Sammanfattningsvis är stöld av nu aktuellt slag inte är en sådan brottstyp där det ska göras undantag från huvudregeln om fängelsepresumtion vid ett *straffmättningsvärde* motsvarande fängelse i ett år, föreligger tillräckliga skäl att bestämma en icke frihetsberövande påföljd. Hovrättens dom ska därför ändras i enlighet med detta.

II. SKÄL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

- Det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör huruvida en stöld av förevarande slag utgör ett sådant brott vars art innebär att det föreligger presumtion för fängelse. Varken i lagstiftningens förarbeten eller i någon praxis från Högsta domstolen har det uttalats att stöld av något som är i målsägandens omedelbara närhet ska betraktas som brottslighet av sådan art att det finns anledning till särbehandling vid påföljdsvalet.
- Vidare är det av för ledningen av rättstillämpningen att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd och uttalar sig i fråga om vilka krav som ska kunna ställas i en situation som den förevarande, särskilt beträffande tillförlitligheten av vittnen som lämnat motstridiga uppgifter avseende avgörande delar av det aktuella händelseförloppet.

Stockholm som ovan

Björn Sandin